
Laboratorium 6 – Układy równań liniowych

Tomasz Belczyk
13.06.2021

Metody Obliczeniowe w Nauce i Technice
Informatyka niestacjonarna 2020/2021
Wydział Informatyki, Elektroniki i Telekomunikacji
Akademia Górniczo-Hutnicza im. Stanisława Staszica w Krakowie

1. Treść zadań

Korzystając z przykładu napisz program, który:

1. Jako parametr pobiera rozmiar układu równań n
2. Generuje macierz układu A(nxn) i wektor wyrazów wolnych b(n)
3. Rozwiązuje układ równań
4. Sprawdza poprawność rozwiązania (tj., czy Ax=b)
5. Mierzy czas dekompozycji macierzy - do mierzenia czasu można skorzystać z przykładowego programu dokonującego pomiaru czasu procesora spędzonego w danym fragmencie programu.
6. Mierzy czas rozwiązywania układu równań

• Zadanie domowe: Narysuj wykres zależności czasu dekompozycji i czasu rozwiązywania układu od rozmiaru układu równań. Wykonaj pomiary dla 10 wartości z przedziału od 10 do 1000.

Podejście do rozwiązania zadań

Zaczynamy od implementacji programu i wczytywania wielkości układu równań

```c
int main(int argc, char** args)
{
    if(argc!=2)
    {
        printf("poprawne uzycie: ./rownania n, gdzie n to rozmiar kwadratowej macierzy\n");
        return 1;
    }
    int n, i, s, j;
    struct rusage t0, t1, t2;
    if((n=atoi(args[1])) <= 0)
    {
        printf("niepoprawny wymiar macierzy!\n");
        return 1;
    }
```

Następnie alokujemy macierze i je wypełniamy losowymi liczbami

```c
    gsl_matrix* a = gsl_matrix_alloc(n, n);
    gsl_matrix* a_kopia = gsl_matrix_alloc(n, n);
    gsl_vector* b = gsl_vector_alloc(n);
    gsl_vector* b_wymnoz = gsl_vector_alloc(n);
    gsl_vector* x = gsl_vector_alloc(n);
    gsl_permutation* p = gsl_permutation_alloc(n);

    srand(time(0));
        for(i=0; i<n; i++) // wypelniam macierz A losowymi liczbami
        for(j=0; j<n; j++)
        {
            gsl_matrix_set(a, i, j, rand_double());
            gsl_matrix_set(a_kopia, i, j, gsl_matrix_get(a, i, j)); // kopia potrzebna do koncowego
                                                                    // sprawdzenia, bo dekompozycja niszczy A
        }
    for(i=0; i<n; i++)
        gsl_vector_set(b, i, rand_double()); // wypelniam wektor b losowymi liczbami
```

Następnie implementujemy dekompozycje, obliczanie i sprawdzanie zgodności. Również implementujemy pomiary czasu:

- dekompozycji (t0-t1)

- obliczania (t1-t2)

```
    getrusage(RUSAGE_SELF, &t0);
    gsl_linalg_LU_decomp(a, p, &s); // dekompozycja LU i rozwiazanie ukladu rownan
    getrusage(RUSAGE_SELF, &t1);
    gsl_linalg_LU_solve(a, p, b, x);
    getrusage(RUSAGE_SELF, &t2);
    printf("Wektor x rozwiazan = \n"); // wypisuje wyliczony wektor x
    gsl_vector_fprintf (stdout, x, "%g");
    printf("\n");
    printf("Czas dekompozycji \n");
    czas(&t0,&t1);
    printf("Czas rozwiazania \n");
    czas(&t1,&t2);

    for(i=0; i<n; i++)
        gsl_vector_set(b_wymnoz, i, sprawdz(i, n, a_kopia, x)); // licze b = A*x

    printf("Zaalokowany wektor b = \n"); // sprawdzam zgodnosc
    gsl_vector_fprintf (stdout, b, "%g");
    printf("\n");

    printf("Wymnozony wektor b = \n");
    gsl_vector_fprintf (stdout, b_wymnoz, "%g");

    gsl_permutation_free(p);
    gsl_vector_free(x);
    gsl_vector_free(b_wymnoz);
    gsl_vector_free(b);
    gsl_matrix_free(a_kopia);
    gsl_matrix_free(a);
    return 0;
}
```

Uruchamiamy program dla n = 5

```
root@3e6b9c1405ca: /mownit/l
root@3e6b9c1405ca:/mownit/lab6# ./rownania 5
Wektor x rozwiazan =
1.32845
0.171026
-3.49042
-0.278128
-0.381699

Czas dekompozycji
total time: 0.000010
Czas rozwiazania
total time: 0.000005
Zaalokowany wektor b =
-0.671529
-1.94826
3.9132
-0.293509
0.728987

Wymnozony wektor b =
-0.671529
-1.94826
3.9132
-0.293509
0.728987
root@3e6b9c1405ca:/mownit/lab6#
```

Analogicznie wynik wygląda dla np. n = 10

```
root@3e6b9c1405ca: /mownit/l
root@3e6b9c1405ca:/mownit/lab6# ./rownania 10
Wektor x rozwiazan =
-1.80293
-0.138854
0.439788
-3.8726
-1.96051
-0.0394436
1.99762
3.60641
1.23741
-0.00313761

Czas dekompozycji
total time: 0.000027
Czas rozwiazania
total time: 0.000010
Zaalokowany wektor b =
2.05493
2.84106
-1.04178
0.212963
0.554431
-0.705177
2.01624
-0.612196
0.683859
-1.02897

Wymnozony wektor b =
2.05493
2.84106
-1.04178
0.212963
0.554431
-0.705177
2.01624
-0.612196
0.683859
-1.02897
root@3e6b9c1405ca:/mownit/lab6#
```

Co możemy zauważyć to bardzo małe czasy dekompozycji jak i rozwiązywania układu równań. Dla tak małych wartości jest to praktycznie natychmiastowy wynik

Wykresy, tabele, wyniki liczbowe

	100	200	300	400	500	600	700	800	900	1000
dekompozycja	0.000423	0.001485	0.004876	0.013164	0.027455	0.040337	0.064896	0.099678	0.148311	0.207023
obliczanie	0.000043	0.000048	0.000107	0.000189	0.000327	0.000425	0.000569	0.000776	0.00155	0.001189

Jak możemy zauważyć najbardziej rosnącą jest tutaj dekompozycja w zależności od n